

ne spoznajo več za tovaršico, marveč se ogibljejo té, ki, če še takó lepa, se je zapeljati dala.

Mladost, večidel od drugej prevedena, živi brez vse skerbí; vsako nedolžno veselje z radostjo in popolnoma vživa; po veselji hrepení, in íše ga pri svoji enakosti; na nje obličji, prepasanim z zadovoljnostjo, je izobražen mir sercá in up vsiga dobriga; mladost le srečne in vesele prihodnosti pričakuje. — Ta bo po očetu lepo kmetijstvo, rokodelstvo, fabriko ali grajšino posedil; uni jo bo v svojim prosto izvoljenim duhovskim, vojaškim, sodnjiškim ali drugim stanu kar dalječ pripeljal in si častito imé pridobil. Deklica si domišluje, de bo v prihodnje kakor gospodina zgolj vesele dni živela; vse drugači kakor mnoga njenih sosedin ali še clo kakor nje mati, hoče ona, kadar na lastno stopnjo pride, svoje gospodinstvo peljati. — Mladost vsa zamaknjena v prihodnost ne vidi in ne spozna vsakdanjiga življenja, torej je obvarovana marsiktere zlasti dušne britkosti, ktera druge ljudi reví, in tudi telesne težave lože prenaša. Ga ni ne čez fantovski, čez deklíški stan! — z veseljem se stari ljudje spomnijo in ozirajo na dni svoje nedolžne mladosti. Naj dva práv stara prijatla snideta se, ki sta se že v mladosti sprijatčila; naj se spomnita svojih mladih dni, o kakó se jima bo serce vnelo, krí ogrela, beseda odvezala! — glas bota povsdignila, z radostjo, z veselja solzami v očeh si bota pravila, kakó de sta vesela bila! — tavžent družih rečí sta čisto pozabila, kar sta pa kot mlada prijatla doživela, vse takó dobro vesta, kakor de bi se bilo včerej godilo. —

O vi dragi slovenski mladenči in deklíči! vi narveči veselje svojih staršev, ki tolikanj skerbé, in si skorej v vsih stanovih pritergujejo, de bi vas k veseli blažnosti napótili; vi ste veselje svoje žlahte, hišnih prijatljov, sosedov in znancov; cela domovina imá z velikim dopadanjem svoje očí na vas obernjene; zakaj vi ste up, ste zastava nje prihodnje blažnosti; kmetijstvo, rokodelstvo in obertnost pričakuje, od vas umnih in krepkih delavcov, pridnih gospodarjev in gospodin; cerkev, skerbnih pastirjev; deržava, serčnih in junaških vojakov, brihtnih in zvestih služabnikov. Vse iménje ali premoženje matere Slovenje bo v 20, 30, ali 40 letih na vas prišlo; vse stopnje, vse službe, gor do visoko častivnih, bodo vaše; vi bote čez dedšino Slovenje gospodarili in jo duhovno in telesno obdelovali; branili jo bote v sili, in ohranili svitlimu cesarju in njegovim vnukam; o de bi jo tudi s svojimi vednostmi in s svojim trudam bolj izobraženo na višji stopnjo blažnosti ali časne sreče povzdignili! — Vaši predhodniki so jo že dobro nastavili, vaše pa bo, de jo tudi práv speljete; sád svojiga neutrudeniga prizadevanja bote vživali vi sami, vživali ga bodo tudi vaši otroci, in njih otrók otroci. —

Nad tabo je pa zdaj perserčna mladost! poskerbeti, de pri tacim lepim upanji si nikakor zdravja ne spodkopaš in življenja ne prikrajšaš! Če vihár strohnjeno in piškovo drevó razkroji, kaj je neki nad tem? — če pa mlado žlahno drevo prelómi, se človeku milo stóri; — naj odmirajo stari, ki so že na taki poti; naj kapljejo otroci, ki še tega ne razumé, kakor olevki iz sadnih dreves, nihče razun staršev si ne bo tega veliko k serci vzel; če pa umérje mladeneč ali deklíca narlepši dobe, ni le samo za-nj žalostna, ne bodo ga samo starši, ki so že tolikanj nanj izdali, ne samo prijatli in znanci objokovali; tudi drugi, ki niso z njim v

nobeni posebni zavezi bili, mu radi poslednjo čast skažejo, in njegov grob z solzami pomilovanja pomočijo. Od pokópa taciga merlíča gré vse — staro in mlado — klavorno nazaj; — tode vender veliko večí čast kot tak pokop — tebe čaka! —

O dragi sinovi in hčere matere Slovenje! posebno vi perserčni mladenči, ki ste že pri kmetijstvu, rokodelstvu ali pri vojašni; ali kateri na učiliših ali visokošolstvih v Ljubljani, v lepim Gradci ali na Dunaji; v Tersti, Gorici ali Celovci; v Marburgi, Celji ali v Novim mestu i. t. d., na vse druge stanove neutrudama pripravljate se; o veselíte se kot jaki in verli Slovenci svojiga življenja! — pa vender še clo nedolžno veselje le z méro vživajti; spomnite in živo k serci vzemite si, de mladost je rada lahkomiselna, hitro pozabljiva, in velikrat prenagla, pri vsim vživanji nedolžniga veselja nimate vender nikoli svojiga poklica, ne zvestiga spolnovanja dolžnost, po katerim ga zamorete doseči, pozabiti; neutrudeno spolnovanje dolžnost je perva podpora vašiga zdravja in dolziga življenja, druga pa berzdanje in strahovanje vaših počtkov. —

Mladenči! poslušajte nauk vašiga odkritoserčniga, ljubezni polniga in za vaše dobro kar unetiga prijatla, in nikar ga v nemar ne pustite; prebirajte vedno in pogostama pričijoče nalaš za vaše izobraženje s trudam spisano obernjenje kemijskih resnic na življenje in zdravje človeka! Perserčna mladost, ti veselje našiga serca! sprejmi še zadnjič naš blagoslov za tvoje dobro! — Bog te obvari, vódi, spremljaj na tvojim popotvanji v lepo čast naše občne matere Slovenje, in v cvetečo blažnost drage domovine! —

Vertovec.

Oglas noviga slovanskiga časopisa.

„Slovenskje pohľadi na vedi, umenja a literaturu“ vidávanje od M. J. Hurbana, s povolenim cis. kral. censuri, v Skalici v tlačjarni Frana Ksaveria Škarnicla a sinov. 1846.

Pervi zvezik tih slovenskih pogľadov na vednosti, umetnosti in literaturu, kateri bojo v prostih (zwanglosen) zvezkih na svitlo dajani, je prišel perviga Kimovca pretečeniga leta na dan, in obseže na veliki četertini na 9 polah naslednje sostavke: Občno razlaganje namena tega časopisa; slovansko literarno življenje; literaturu in recenzije; pregled časopisov v početku leta 1846. — Cena vsaciga zvezka je 50 krajc. srebra. Okoli noviga leta bo na svitlo prišel drugi zvezik.

Glasoviti vrednik imenovaniga časopisa, gosp. M. J. Hurban, fajmošter in tehant v Hlubokim, je porok, de bojo slovenski pogľedi izobraženim Slovanam dopadli, za ktere so posebno pisani. Dopisi in naročila se pošiljajo po pošti na imenovaniga gosp. tehanta v Hlubokim (per Tyrnau, Senic). —

Ravno od tega pisatelja je tudi na svitlo prišla: „Nitra. Dar dčeram a synum Slovenska, Morawy, Čeh a Slezka obetowany. 1 ročnik. V Prešporku 1842 in „Nitra“ Dar drahim Krajanom slovanskim obetovani. 2 ročnik. V Prešporku 1844. — Nitra obseže spiske prozajške in pesniške.

Vse te oznanjene knjige se dobijo tudi po gosp. Lerherji, bukvarji v Ljubljani. Cena eniga zvezka je 1 goldinar.